

nastoupil na jeho místo, aby svoje rozhodnutí bez onoho nesprávného poučení dal straně znovu doručiti, aby měla možnost podati proti rozhodnutí župního úřadu ještě opravný prostředek instanční ke stoličce III.

Č. 8470.

Zaměstnanci veřejní. — Učitelé. — Zdravotnictví: Jako úřední lékař ve smyslu § 10, odst. 2 zák. č. 286/24 může fungovati také lékař zdravotního oddělení zem. úřadu.

(Nález ze dne 4. března 1930 č. 3113.)

Věc: Anežka V. v B. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o pensionování.

Výrok: Stížnost se dílem odmítá jako nepřipustná, dílem zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lka, učitelka na státní lidové škole v I., zažádala podáním z 25. března 1925 za pensionování podle zák. č. 286/24. Referát min. škol. v Bratislavě přeložil st-lku výnosem z 28. května 1925 k její žádosti dnem 30. června 1925 podle § 10 zák. č. 286/24 do trvalé výslužby a vyměřil jí odbytné. Při tom podotkl referát, že nároku na výplatu odpočívacích a zaopatřovacích požitků nabude žadatelka podle § 10 odst. 2 cit. zák. až tehdy, až bude úředním lékařem zjištěna její trvalá neschopnost k výdělku, nejpozději však dnem, kterým dovrší 60. rok věku.

Podáním z 10. května 1927 uvedla st-lka, že svého času k její žádosti z 12. srpna 1925 byla výnosem mor. zšr-y z 2. října 1925 povolána k lékařské prohlídce do zdrav. oddělení zsp-é, že však nedostala o věci vyřízení. Poněvadž se její zdravotní stav mezitím zhoršil, žádala st-lka, aby byla znovu povolána ke zdravotní prohlídce. — Podle vysvědčení úředního lékaře v H. z 24. listopadu 1927 shledal tento st-lku ke každé práci a k výdělku trvale neschopnou. Referát však žádal opětně za vyšetření u zsp-é, načež zdrav. oddělení zsp-é dne 14. ledna 1928 shledalo st-lku za schopnou k výdělečné práci.

Rozhodnutím ze 6. února 1928 nevyhověl pak referát min. škol. žádosti st-lčiny za přiznání trvalých odpočívacích požitků podle § 10 odst. 2 zák. č. 286/24, poněvadž posudkem zdrav. oddělení zsp-é v Brně nebyla zjištěna její trvalá neschopnost k výdělku, naopak byla uznána za schopnou k výdělečné práci a poněvadž také ještě nedovršila 60. rok věku.

O stížnosti nss uvážil: — — — — —

Ve věci samé vytýká stížnost, že lékař zdrav. oddělení zsp-é není úředním lékařem ve smyslu § 10 odst. 2 zák. č. 286/24, kterým naopak je úřední lékař osp-é a že rozohdující úřad nebyl oprávněn dáti posudek lékaře při osp-é přezkoumati zdravotním oddělením zemské správy politické. Tyto námitky nejsou důvodné.

Posouditi výdělečnou schopnost zaměstnance podle § 10 odst. 2 zák. č. 286/24 má »úřední lékař«. Podle organizace státní služby zdravotnické bude ovšem tímto »úředním lékařem« zpravidla úřední lékař při okr. úřadě. Avšak ani zák. č. 286/24, ani jiné předpisy nepřekážejí roz-

hodujícímu úřadu v tom, aby posudek lékaře okr. úřadu dal přezkoušeti, po případě nahraditi nadřízeným orgánem státní služby zdravotní, totiž zdrav. oddělením zem. úřadu, jak se stalo v daném případě, jehož lékařským funkcionářům nelze upřítí povahu »úředního lékaře«. Že by posudek podaný zdrav. oddělením zsp-é byl obsahově nesprávný, nebo že by obsah jeho nebyl býval sdělen, anebo že by vzhledem k rozporu mezi vysvědčením okr. lékaře a zem. zdrav. oddělení rozhodnutí nař. nebylo náležitě podloženo, stížnost netvrdí.

Č. 8471.

Vojenské věci: I. Podle zák. o vál. úkonech neručí voj. správa za škody způsobené svévolnými činy jednotlivých příslušníků vojska. — II. Jak jest postupovati při určení náhrady podle zák. o vál. úkonech za škody způsobené na budově, používané k ubytování vojska?

(Nález ze dne 6. března 1930 č. 3605.)

Prejudikatura: Boh. A 6452/27, 8177/29 a j.

Věc: Konkursní podstata Prvé továrny na košile a prádlo v B. proti ministerské komisi pro válečné úkony o náhradu za válečné úkony.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podle spisů bylo v továrně stěžující si firmy ubytováno vojsko, a to od 21. srpna 1916 do převratu vojsko rak.-uher., od převratu do konce roku 1918 t. zv. Národní obrana, od 1. ledna 1919 do 20. prosince 1921 vojsko čsl. Při odevzdání budovy rak.-uher. vojsku v r. 1916 byl sepsán inventář, naproti tomu při přejímání budovy Národní obranou a čsl. vojskem přejímací protokoly sepsány nebyly. Podle protokolu čsl. posádkového velitelství z 20. prosince 1921 měla býti tohoto dne továrna vrácena majiteli, jelikož však správce konkursní podstaty stěžující si firmy odmítl továrnu převzítí a rovněž měst. úřad v B. nechtěl továrnu převzítí, omezila se komise, sestávající ze zástupce posádkového velitelství, tech. správce státních budov, správce voj. budov a zástupce velitele 10/26 pol. roty na sepsání stavu, v jakém budova toho dne byla. Podle téhož protokolu ponechána byla v budově stráž, jež po uvědomění správce konkursní podstaty bude odvolána. Podle protokolu, sepsaného v B. dne 3. června 1922 byla továrna tohoto dne předána správci konkursní podstaty stěžující si firmy a jím převzata. Současně zjištěn byl a popsán stav budovy.

Po tomto odevzdání budovy zaslala intendance zem. voj. velitelství v Bratislavě spisy županskému úřadu v Báňské Bystřici, aby bylo provedeno řízení podle § 33 zák. čl. LXVIII:1912 o vál. úkonech. — Dne 26. června 1923 konáno bylo znalecké ohledání o ocenění škod v továrně způsobených. — — — — — Obecní komise usnesla se po jednání navrhnouti dohodu v tom smyslu, že na škody, způsobené na budově a na inventáři zaplatí čsl. voj. správa částku 50.000 Kč, ostatní pak nároky, a to za další škody na stavbě, za škody způsobené na pohyblivém zařízení před převratem a za škody způsobené na strojním zařízení, že mají se odkázati do kompetence reparační komise.